

TÉMA 3: EVANJELIZÁCIA AKO PROCES

Prehľad témy

Pri väčšine ľudí, ktorí spoznajú Krista, sa tak stane po tom, ako získali viacej znalostí o Bohu všeobecne a následne sa stretli s Ježišovými výrokmi, ktorými sa prehlasuje za Boha. Niekedy budeme mať príležitosť byť súčasťou len jedného kroku na ceste človeka za Kristom. Ale v iných prípadoch budú súčasťou našej osobnej evanjelizácie dlhodobé vzťahy, v ktorých s daným človekom pôjdeme dlhší kus jeho cesty ku Kristovi. V ktoromkoľvek z týchto prípadov je pre efektívnu osobnú evanjelizáciu absolútne nevyhnutné porozumieť aj samotnému procesu aj tomu, kde sa ľudia v tomto procese nachádzajú.

V tejto téme:

- Odhalíme, že obrátenie zvyčajne prichádza ako súčasť procesu trvajúceho isté časové obdobie, počas ktorého je človek priťahovaný k Bohu.
- Preskúmame dopady tejto pravdy na naše evanjelizačné úsilie.
- Zhodnotíme, kde asi sú neveriaci z nášho okolia v procese prichádzania ku Kristovi.
- Budeme hľadať rôzne spôsoby, akými môžeme neveriacim okolo nás čo najefektívnejšie pomôcť, aby v tomto procese urobili nevyhnutné kroky.

Pochopenie témy

Aký procesom prechádza väčšina ľudí predtým, než prídu k momentu, kedy uveria v Krista? Je tento proces u každého rovnaký? Ako vieme určiť, kde sa ten-ktorý človek v tomto procese nachádza? Akú úlohu môžeme zohrávať v živote človeka, ktorý sa posúva smerom ku vzťahu s Bohom?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Neviem dobre evanjelizovať. Ešte nikdy som sa nemodlil s človekom, ktorý by v tej chvíli prijal Krista.“

„Dost často sa stáva, že konkrétne zdieľanie evanjelia, o ktorom sa domnievame, že to bol „prepadák,“ bude Bohom v budúcnosti použité na to, aby si daného človeka priviedol k sebe.“ – Bill Bright

„Keď niekomu prezentujeme evanjelium a on ho neprijme, mali by sme sa zamerať na niekoho iného. Koniec koncov, aj Ježiš svojim učeníkom povedal, aby si striasli prach zo svojich nôh na protest proti komukoľvek, kto by ich nepočúval.“

„Už 15 rokov sa modlím za môjho otca a za to, aby som s ním mohla zdieľať evanjelium. Niekedy sa pýtam, či sa k nemu Boh vôbec niekedy dostane.“

„Súčasťou evanjelizácie je byť dostatočne blízko k iným, aby sme tak smeli vidieť Božiu prácu pri vzniku viery.“ – Robbie Castleman

Príklad zo života

Daniel

Daniel je pomerne nový veriaci, ktorý je zo svojej novej viery veľmi nadšený. Jeho smelosť v evanjelizácii je pre vás vlastne výzvou lepšie využívať príležitosti, ktoré vám Boh dáva na zdieľanie viery. Avšak dnes je Daniel trošku v depresii.

Hoci svoju vieru zdieľal s mnohými zo svojich spolupracovníkov, oni vždy reagovali s ľahostajným postojom. Na jeho úsilie dosiaľ nikto nezareagoval nepriateľsky. V skutočnosti mu niektorí dokonca vyjadrili aj svoju podporu. Len to jednoducho nie je pre nich.

Danielovo rozčarovanie ho vedie k tomu, že vás bombarduje otázkami: „Urobil som, alebo povedal som niečo, čo niektorému z mojich priateľov zabránilo uveriť v Krista? Aká nádej teraz existuje pre mojich kolegov, ktorí odmietli evanjelium? Som naozaj vhodný typ na evanjelizovanie, alebo by som mal skúsiť niečo iné?“

Ako by ste reagovali na Danielove otázky?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

Ján 4:31-38

Medzitým ho učeníci prosili: Rabbi, jedz!

32 On im však povedal: Ja mám jesť pokrm, o ktorom vy neviete.

33 Tu si hovorili učeníci medzi sebou: Vari mu niekto priniesol jesť?

34 Ježiš im povedal: Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, čo ma poslal, a dokončiť jeho dielo. 35 Vari nehovoríte i vy sami: Ešte štyri mesiace a príde žatva? Hovorím vám, zdvihnite oči a pozrite na polia, že sa už belejú k žatve! 36 Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievateľ aj žnec spolu radovali. 37 Lebo v tomto má pravdu príslovie: Jeden rozsieva a druhý žne. 38 Ja som vás poslal žať to, na čom ste nerobili. Iní sa namáhali a vy ste vstúpili do ich práce.

Ježiš práve odišiel z Judska a spolu so svojimi učeníkmi putoval naspäť do Galiley. Na ceste sa pristavili za mestom menom Sychar a počas toho, ako sa učeníci zaslali do mesta zohnať nejaké jedlo, Ježiš tam odpočíval pri studni. Keď si k studni prišla naberať vodu Samaritánska žena, Ježiš sa s ňou začal rozprávať a ona sa rozhodla nasledovať ho. Bola z toho taká nadšená, že svoju nádobu na vodu nechala pri studni a išla naspäť do mesta pozývať ľudí, aby prišli a stretli sa s Kristom.

Keď sa učeníci vrátili s jedlom, Ježiš bol príliš nadšený na to, aby jedol. Ako sa k nim približovali ľudia z mesta, Ježiš nabádal učeníkov, aby ich videli ako zástup duchovne hladných ľudí. Mali pred sebou príležitosť zožať úrodu, ktorá vyrástla z duchovného semienka, ktoré žena v životoch tých ľudí zasiala.

Čo sa môžeme naučiť z príkladu Ježišovej vášne a lásky ku strateným ľuďom?
Ako môžeme takúto lásku nadobudnúť aj v našich životoch?

Ako nám Ježišove poznámky o siatí a žatí pomáhajú porozumieť tomu, že evanjelizácia je proces? Prečo je dôležité porozumieť tomuto konceptu?

1 Korintánom 3:3-9

*Bratia, ... 3 pretože ste ešte stále telesní. Či nie ste vari telesní a nekonáte prí-
veľmi ľudsky, keď vládne medzi vami záviť a svár? 4 Veď keď jeden tvrdí: Ja
som Pavlov! a druhý zase: Ja Apollov! , nie ste azda telesní ľudia?*

*5 Veď ktože je Apollo? A kto je Pavol? Služobníci, skrze ktorých ste uverili, a to
každý tak, ako mu dal Pán. 6 Ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dáva
vzrast. 7 A tak nič nie je ten, čo sadi, ani ten, čo polieva, iba Boh, ktorý dáva
vzrast. 8 No ten, čo sadi, a ten, čo polieva, patria k sebe, ale každý dostane od-
menu podľa vlastnej práce. 9 My sme totiž Boží spolupracovníci; vy ste Božia roľa
a Božia stavba.*

Zbor v Korinte čelil mnohým výzvam, vrátane rozdelenia a vnútrozborového boja, ktorý vznikol medzi stúpenkami hlásiacimi sa k rôznym popredným vodcom zboru. Jedným z dôvodov, prečo im Pavol písal, bolo, aby im oznámil, že takéto rozdelenia nie sú správne. Pavol im vysvetlil, že vodcovia, o ktorých Korintania vyhlasovali, že ich nasledujú, boli spoluslužobníci povolani na to, aby v Božej práci plnili rôzne úlohy. Každý služobník mal inú úlohu, ktorá mu bola priradená tak, aby prispela k duchovnej žatve na Božiu slávu.

Čo táto pasáž odhaľuje z toho, že evanjelizácia je proces? Ako by to malo ovplyvniť náš prístup k evanjelizácii?

Keď aplikujeme Pavlov princíp, aké rozličné úlohy môžu mať viacerí ľudia v procese privádzania ľudí ku Kristovi?

Proces evanjelizácie je často opisovaný ako reťaz s mnohými ohnivkami, ktorá vedie človeka ku Kristovi. Ako tento koncept, že my sme jedným ohnivkom v reťazi, ovplyvňuje váš názor na vašu úlohu v evanjelizácii?

Akú úlohu má podľa tejto pasáže Boh v privádzaní ľudí ku Kristovi? Aký efekt by toto porozumenie malo mať na našu evanjelizačnú činnosť?

Ján 9:1-7, 13, 26-38

Ako šiel, zbadal človeka slepého od narodenia. 2 Jeho učeníci sa ho opýtali: Rabbi, kto zhrešil, že sa narodil slepý? On, či jeho rodičia?

3 Ježiš odpovedal: Ani on, ani jeho rodičia nezahrešili, ale stalo sa to preto, aby sa na ňom zjavili Božie skutky. 4 My musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; prichádza noc, keď nik nemôže pracovať. 5 Kým som na svete, som svetlo sveta.

6 Keď to povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, potrel mu ním oči 7 a povedal mu: Choď, umy sa v rybníku Siloe, čo v preklade znamená Poslaný. Odišiel teda, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

13 Toho predtým slepého zaviedli k farizejom.

26 Spýtali sa ho teda: Čo ti urobil? Ako ti otvoril oči?

27 Odpovedal im: Už som vám to povedal, a nepočúvali ste. Prečo to chcete počuť znova? Chcete sa azda aj vy stať jeho učeníkmi?

28 Vynadali mu a povedali: Ty si jeho učeník, my sme Mojžišovi učeníci. 29 My vieme, že s Mojžišom hovoril Boh, ale o tomto nevieme, ani odkiaľ je.

30 Ten človek povedal: Práve to je čudné, že vy neviete odkiaľ je, a mne otvoril oči. 31 Vieme, že Boh hriešnikov nevypočuje, ale vypočuje toho, kto je bohobojný a plní jeho vôľu. 32 Nikdy nebolo počuť, že by slepému od narodenia niekto otvoril oči. 33 Keby on nebol od Boha, nemohol by nič urobiť.

34 Odpovedali mu: Ty si sa celý v hriechoch narodil a ideš nás poučať? A vyhnali ho von.

35 Ježiš sa dopyčul, že ho vyhodili. Vyhľadal ho a povedal mu: Ty veríš v Syna človeka?

36 Ten mu odpovedal: a kto je to, Pane, aby som v neho veril?

37 Ježiš mu povedal: Už si ho videl; je to ten, čo sa s tebou rozpráva.

38 A on povedal: Verím, Pane, a klaňal sa mu.

Tento Ježišov zázrak je súčasťou veľmi dôležitého časového úseku v Jánovom evanjeliu, kedy Ježiš začína byť konfrontovaný židovskými náboženskými vodcami. Rastúci antagonizmus farizejov však Ježiša nezastavil v tom, aby slúžil ľuďom okolo neho, ako to napríklad ukazuje uzdravenie slepého muža v sobotu. Tento záznam je mocným príkladom Spasiteľa v akcii, poukazujúc tak na jeho praktickú lásku a záujem o obyčajných ľudí.

Podľa akého procesu sa Ježiš v tomto príbehu riadil, že to nakoniec viedlo k tomu, že tento muž uveril?

Napriek skutočnosti, že nemáme takú moc uzdravovať, akú mal Ježiš, aký princíp si môžeme zobrať z jeho príkladu?

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Potenciálni kresťania sú všade naokolo”, Jim and Karen Covell a Victorya Rogers.

Úryvok z tretej kapitoly z knihy *How to Talk about Jesus without Freaking Out*. Copyright © 2000 Jim Covell, Karen Covell a Victorya Rogers. V origináli použité s povolením Multnomah Publishers, Inc. Všetky práva vyhradené.

„Zoznámte sa s neveriacim Jankom a Marienkou”, Lee Strobel.

Článok z časopisu *Discipleship Journal*, Vydanie 83 (Sept./Okt. 1994). Copyright © 1994 The Navigators. V origináli použité s povolením autora. Všetky práva vyhradené.

Potenciálni kresťania sú všade naokolo

Z knihy *How to Talk about Jesus without Freaking Out*,
Jim a Karen Covell a Victorya Rogers

Victorya rozpráva: Sarah je gospelovou speváčkou. V jeden večer ju pozvali, aby spievala v rokenrolovom klube, kde mali vystupovať aj niektorí jej priatelia. Mala jednu novú pieseň – baladu o úžasnej Božej milosti – ktorú chcela skúsiť zaspievať, ale nebola si istá, či by to v klube dopadlo dobre. Napriek tomuto riziku sa to však nakoniec rozhodla skúsiť.

Z nejakých podivných dôvodov sa klávesák počas skúšky akosi nevedel trafiť do melódie bez ohľadu na to, koľkokrát sa o to pokúsil. Sarah sa usmiala a povedala: „Žiaden problém, zaspievam to potom jednoducho a capela.“

Večer sa veľmi rýchlo zvrhol. Ľudia popijali alkohol, tancovali a čoraz menej sa ovládali. Obzvlášť jedno dievča bolo veľmi opité. Bola to atraktívna, dlhovlasá blondínka v minisukni, okolo ktorej sa motali traja muži. Sarah sa na ňu smutne pozrela, vediac, že v ten večer sa jej niečo stane.

Bolo už neskoro večer, keď Sarah zavolali na pódium. Postavila sa pred to hlučné publikum, zatvorila oči a začala spievať. Už pri prvom tóne obecenstvo úplne stíchlo.

Zvládla prvý verš a bola v polovici refrénu, keď začula, ako klávesy za ňou začali hrať melódiu v harmónii s jej spevom. Bola nadšená z toho, že jej kamarát konečne prišiel na to, akú melódiu má hrať. Počas posledného tónu, prepukol v obecenstve potlesk.

Keď sa Sarah otočila, aby svojmu kamarátovi poďakovala, zostala stáť v úžase, keď zbadala, že za klávesami nebol on, ale tá blondínka, ktorú videla pri bare a teraz jej po tvári stekali slzy.

Sarah sa posadila a s dievčinou menom Lori sa začala rozprávať. Zistila, že Lori je dcérou kazateľa a v kostole kedysi zvykla hrať na klavíri každú nedeľu. Utekla však od Boha, od svojej rodiny, od toho, ako bola vychovaná, mysliac si, že predtým jej „dobrý život“ unikol.

A predsa, Boh tak veľmi miloval túto stratenú dcéru, že prišiel k nej uprostred jej re-

bélie v tom divokom klube a poslal tam Sarah spievať pieseň, aby jej ukázal cestu domov.

Potenciálni kresťania sú všade

Nikdy neviete, kto práve balansuje na hrane rozhodnutia pre Krista. Videli sme skazených, zatvrdnutých a nahnevaných ľudí – ľudí, o ktorých by ste nikdy nepovedali, že budú otvorení evanjeliu – prichádzať k Ježišovi. A niekedy, všetko, čo k tomu treba, je jedno slovo, pootvorené dvere či obyčajné pozvanie.

Pamätajte na to, že ľudia sice proti Bohu bojujú, ale On je mocný a vytrvalý. Niekedy jednoduché slovo z vašej strany môže byť presne tým, čo si Boh použije na to, aby sa konečne k niekomu dostal.

Nikoho nepovažujte za stratený prípad či mimo Božieho dosahu. Nemôže-

me vedieť, kto nakoniec Ježišovi povie alebo nepovie áno. Vieme však to, že Božou vôľou je, aby každý prišiel k poznaniu Jeho (1Timotejovi 2:4). Tak vždy začnime s vierou, že všetci neveriaci, ktorých poznáme, časom povedia Kristovi áno, dokonca aj keď sa tomu práve teraz vzpierajú. Nikto nie je beznádejný prípad. Práve preto považujeme neveriacich okolo nás za *potenciálnych kresťanov*.

My sme do ich životov vstúpili počas predpremiérového predstavenia – v čase života bez Krista – a máme to privilégium viesť ich smerom k tej veľkolepej hlavnej udalosti – k životu s Kristom. Našou úlohou nie je rozhodnúť o tom, kto stojí za pokus o záchranu a kto je beznádejný prípad. Boh nás bude znovu a znovu bekvapovať.

Ak bol niekto niekedy beznádejným prípadom, tak to bol to Saul z Tarzu. Jeho osobným životným poslaním bolo vraždiť židovských kresťanov. Ale Boh mal pre neho iný plán. Napriek tomu, že Saul zabíjal tých, ktorí patrili Bohu, Ježiš zostúpil, stretol sa s ním na ceste do Damasku a život mu otočil o 180 stupňov. Saul, premenovaný na Pavla,

**Nikoho nepovažujte
za stratený prípad či
mimo Božieho dosahu.**

sa stal jedným z najefektívnejších svedkov, aký kedy žil. Všimli ste si, že to bol sám Ježiš, ktorý Saulovi povedal pravdu o evanjeliu? Keďže neexistoval nikto, kto by Saula považoval za kandidáta na obrátenie, musel mu to povedať sám Ježiš. Dnes robíme takú istú chybu, pretože dokonca aj na tých najvzdorujúcejších ľudí okolo nás nepovažujeme za budúcich živých veriacich.

Ak Boh dokáže zmeniť vraha, ktorý nenávidí kresťanov, na vášnivého kresťanského misionára, potom dokáže urobiť čokoľvek! Môže zmeniť tohto zlodeja, túto cudzoložnicu, tohto závistlivca, a dokonca aj tohto muža, ktorý obťažuje deti. Považujte všetkých ľudí okolo vás za výnimočné, špeciálne stvorenia nášho živého Boha. Modlite sa za nich, milujte ich a správajte sa k nim ako k potenciálnym kresťanom.

Podielnícke hospodárenie

Keď ľudia premýšľajú o úrode, zvyčajne myslia na žatvu. Predstavujú si polia s vlniacim sa obilím alebo s vysokou kukuricou. Len zriedka pomyslia na to, čo musel urobiť farmár, aby pripravil pôdu na produkciu úrody.

Ale presne tak, ako existujú rôzne štádiá v príprave úrody, jestvujú aj tri hlavné fázy v príprave ľudského srdca na prijatie Krista: kultivovanie pôdy, sadenie a prihnojovanie osiva a žatva.

Zrejme poznáte tento výrok: „Jeden rozsieva a druhý žne. Ja som vás poslal žať to, na čom ste nerobili. Iní sa namáhali a vy ste vstúpili do ich práce.“

Ján 4:37-38

Úspešné vydávanie svedectva

DEFINÍCIA:

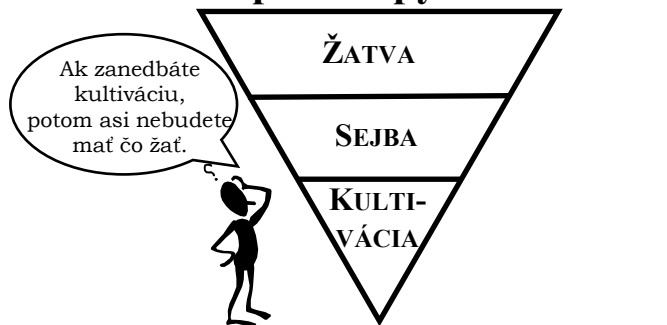
Byť iniciatívny a hovoriť o Kristovi v moci Svätého Ducha a výsledky nechať na Boha.

ALEBO

Byť iniciatívny a pomôcť človeku urobiť jeden krok v celom procese - bez toho, aby sme sa nevyhnutne dostali „až k záveru“.

Keďže vydávanie svedectva je proces – vyžaduje si to čas.

Nesprávna pyramída

Správna pyramída

Každá fáza má dôležité miesto pri tom, keď pomáhame danému človeku robiť kroky smerom k Pánovi. Hoci by sa všetkým z nás páčilo, keby sme boli tými, ktorí žnú, tými, ktorí niekoho v modlitbe vedú k prijatiu Krista, musíme tomuto procesu porozumieť a byť rovnako ochotní dať sa použiť aj v iných fázach. Pavol povedal:

Ved' ktože je Apollo? A kto je Pavol? Služobníci, skrze ktorých ste uverili, a to každý tak, ako mu dal Pán. Ja som sadil, Apol-

lo polieval, ale Boh dáva vzrast... No ten, čo sadí, a ten, čo polieva, patria k sebe, ale každý dostane odmenu podľa vlastnej práce.

1Korintanom 3:5b-6, 8a

Pán si vás použije vo všetkých týchto fázach v životoch rôznych ľudí pri rozličných príležitostiach a vy to možno ani nebudete vedieť. Božie zámery úspešne dosiahnete vtedy, ak ste poslušní v úlohe, ktorú máte, ak ste Kristovi k dispozícii aj tým najnepatrnejším spôsobom. Nebude úžasné prísť do neba a nájsť tam všetkých tých ľudí, ktorí prišli k Bohu vďaka semienku, ktoré ste zasiali, keď ste ani nevedeli, že ho vlastne sejete?

Pozrime sa bližšie na tri štádiá vedenia človeka k Ježišovi.

Fáza 1: Budovanie vzťahu

V prvej fáze sa kultivovaním vzťahu s niekým usilujeme získať právo povedať danému človeku o našom Pánovi. Zvyčajne to nefunguje tak, že k niekomu jednoducho prideme a povieme mu, že bez Ježiša pôjde do pekla.

Ak chcete povedať ľuďom o tom najdôležitejšom rozhodnutí aké kedy môžu v živote urobiť – a ak chcete, aby vás počúvali, keď im i tom hovoríte – musíte si zaslúžiť právo byť vypočutí. Nestrácajte zo zreteľa pravdu o tom, že my všetci sme zotavujúci sa ľudia. Predtým, než niekomu poviete, že jeho cesta nakoniec skončí katastrofou, si musíte najprv získať rešpekt, dozvedieť sa niečo o jeho potrebách a zraneniach a položiť základy dôvery.

Tak ako sa Kristus venuje starostlivosti o Jeho vzťah s vami, aj vy musíte kultivovať vzťahy s neveriacimi. Robíte to tak, že im dovoľíte spoznať, kto ste, budete sa ich pýtať veľa otázok a budete pozorným poslucháčom. Budujete priateľstvo, alebo jednoducho, nachádzate spoločnú pôdu. Toto je fáza, ktorá vám zaberie najviac času, najviac trpezlivosti a najviac lásky. A jednako prináša najmenej zreteľných výsledkov pre kresťana, ktorý túži vidieť úrodu. Ak to však budete robiť dobre, keď príde ten správny čas a bude vám umožnené hovoriť o Ježišovi, uvidíte bohatú úrodu.

Tu je desať najlepších nápadov ako pestovať vzťah s neveriacim priateľom, kolegom, spolužiakom či susedom:

Desať najlepších nápadov

1. Predovšetkým budujte svoj vzťah s Bohom.
2. Modlite sa za to, aby do vášho života prišli ľudia otvorení počuť a prijať evanjelium.
3. Budujte zásobáreň spoločných skúseností a záujmov.
4. Vyhľadávajte príležitosti slúžiť.
5. Hľadajte príležitosti zasievať „duchovné osivo.“
6. Buďte nastavení na mentalitu „žatvy“ a buďte pripravení zdieľať sa.
7. Urobte ich súčasťou svojich prázdnin a výnimočných období života.

8. Vyhnite sa kresťanským frázam (o tom viac neskôr).
9. Buďte trpezliví! Je to beh na dlhé trate, bez vyvíjania veľkého tlaku.
10. Očakávajte výsledky.

Fáza 2: Rozsievanie

V druhej fáze sadíte semienka duchovnej pravdy. V tejto fáze zasievate evanjelium do srdca potenciálneho kresťana; túto pôdu zúrodňujete príkladmi a novými informáciami a zbavujete ju buriny tým, že vykoreňujete nesprávne chápanie právd. Sejete semienka tým, že ste otvorení, pýtate sa otázky, pozývate ich do zboru a pokračujete v pozornom počúvaní. Siatie semienok si vyžaduje trpezlivosť a ochotu bežať dlhé trate. Môže to byť pomalý a jemný dlhotrvajúci proces, alebo to môže znamenať, že celé evanjelium vyložíte naraz. Avšak len preto, že dostanete príležitosť povedať o celom pláne

záchranu, neznamená, že osoba, s ktorou sa rozprávate, ho hneď prijme. Predstavte si, ako sa tá pravda vnára do pôdy a možno bude trvať celé roky, kým vyklíči. Ale nezúfajte – toto všetko je súčasťou Božieho plánu. Semiačko rastie samé od seba (Marek 4:26-29).

Nikdy neviete, kde sa niekto na svojej duchovnej ceste nachádza vo chvíli, keď na scénu vstúpíte vy. Možno budete prví, kto im povie dobrú správu; možno budete stý v poradí. Niekedy Boh umožní, aby ste boli tým, ktorý sadi; niekedy tým, ktorý zúrodňuje; inokedy tým, ktorý žne.

Niekedy, tak ako v prípade Pavla a Apolla, jeden človek proces začne a niekto iný v ňom bude pokračovať. A úplne iný človek môže dostať privilégium viesť danú osobu k Pánovi. Toto nie je súťaž. Nedostávame viac bodov za čo najviac získaných duší. Dostávame body za to, že poslúchame Boha. Keď niekto príde ku Kristovi, zaboduje celý tím.

Fáza 3: Žatva

Tretou fázou je, keď vyzvete človeka, aby urobil rozhodnutie. Toto je ten najvzrušujúcejší krok – a tiež najdesivejší. Prináša so sebou potrebu uistiť sa, že ten človek rozumie tomu, čo znamená urobiť osobný záväzok voči Ježišovi, a tiež to znamená, že ho buď budete v modlitbe viesť, lebo mu poviete, ako sa môže modliť, aby sa stal kresťanom.

Vaša úloha je stále tá istá: posúvať človeka o krok bližšie k Ježišovi.

Toto je fáza, ktorá zaberá najmenej času, ale aj tak prináša svedčiacemu kresťanovi najväčšiu odmenu. Ak ste už niekedy mali tú výsadu viesť niekoho k Pánovi, potom viete, že Boh si vás v živote nového veriaceho mocne použil.

Ale nestráťte správne zameranie. Stále to je len jeden krok v celom procese a v nebi za vašu úlohu v ňom nedostanete lepšie telefónne číslo. Ste jedným z mnohých verných pracovníkov, ktorí budú spoločne zdieľať radosť nad týmto jedným rozhodnutím sa pre večnosť (Ján 4:36).

Karen hovorí: Soozie bola členkou tímu slúžiaceho univerzitným študentom, ktorý rozdával evanjelizačné brožúrky v areáli univerzity. Jedného dňa zastavila mladého muža a spýtala sa ho, či by sa s ním o tej brožúrke mohla porozprávať. Keď mu ju ukázala, povedal: „Iste,“ a zaujato počúval. Prečítali si celú knižočku a keď prišli ku strane s modlitbou spásy, Soozie sa ho spýtala: „Je to túžba aj tvojho srdca?“

Ten mladý muž odpovedal: „Áno.“

„Chcel by si sa modliť tú modlitbu práve teraz?“

„Áno, ale najprv ti musím niečo povedať. Si už šiesty človek, ktorý ku mne s touto knihou prišiel. Keď ma oslovil prvý, nedovolil som mu knihu ani len otvoriť. Povedal som mu, že nemám záujem. Druhému človeku som dovolil dostať sa po prvú stranu. Treťiemu som dovolil ísť trošku ďalej. Potom, ako som poslal preč piateho človeka, vedel som, že chcem počuť viac. Všetci boli takí milí a slušní ešte aj vtedy, keď som ich zrušil, alebo poslal preč. Včera večer som sa modlil, aby mi Boh poslal ešte jedného človeka, aby som mohol počuť celú správu. Takže, áno, som pripravený modliť sa tú modlitbu.“

Práškovanie

Pozor: Len čo sa s Kristom identifikujete, či si to už uvedomujete alebo nie, stávate sa oficiálnym práškovacím lietadlom.

Vaša úloha je stále tá istá: posúvať človeka o krok bližšie k Ježišovi. To je niečo, čo by vám pri vydávaní svedectva malo znížiť váš krvný tlak. Nemusíte ich posunúť naraz po celej ceste, stačí len jeden maličký krok. Nikdy neviete, či človek, s ktorým sa rozpráivate, je dvadsať krokov alebo iba jeden krok vzdialený od toho, aby prišiel ku Kristovi. Buďte ochotní dať sa použiť akýmkoľvek možným spôsobom. Nedajte sa odradiť, ak ste často zúrodňovačom alebo rozsievateľom. Môžete zostať frustrovaní z toho, ak sa zdá, že hoci bol váš rozhovor hlboký, daného človeka neposunul ani o krok bližšie k prijatiu Ježiša. Odchádzate mysliac si: „Kde je problém?“ alebo „Pokazil som to“ či ešte horšie „Nuž, tak na toto sa už nikdy viac nedám!“

Ak vám diabol nemôže zabrániť v prvom rozhovore s daným človekom, to najlepšie, v čo môže dúfať, je, že vám zabráni, aby sa niečo také znovu vôbec udialo. On vie, ako funguje celý Boží plán – a vie, že vy to obyčajne neviete. Tak vám povie, že ak si ten človek presne tam v tom momente nekľakol na kolená, potom ste v oblasti svedectva vyrobili totálne fiasco. „Sadni si skôr, než zraníš seba alebo niekoho iného,“ zašepká. „Nechaj to na profesionálov.“

Nedovoľte, aby nedostatok viditeľných výsledkov ovplyvnil vaše porozumenie tejto skúsenosti. Ak všetko, čo robíte, je, že s niekým budujete priateľstvo, možno vôbec nebudete vnímať, že na neho máte nejaký vplyv. Ak ten človek nikdy nemal žiadneho kresťanského priateľa, môžete mať na neho veľký vplyv. Ak ste sa modlili, Boh si vás použil, dokonca aj keď ste to „neuzavreli obrátením.“ Možno ste toho človeka posunuli o krok bližšie k Ježišovi – presne o ten krok, ktorý bude mať večný dopad. Vy neviete o všetkom tom, čo Boh pre život toho človeka naplánoval. Musíte byť iba verní a pripravení. Možno sa až v nebi dozviete to, ako veľmi ste ovplyvnili niekoho život.

*

Zoznámte sa s neveriacim Jankom a Marienkou

Článok z časopisu *Discipleship Journal*, Vydanie 83, Lee Strobel

Odkedy som sa stal kresťanom, ľudia si zo mňa už dlhé roky robia žarty, že som bol typický „neveriaci Janko.“ Zatiaľ čo je aj mnoho iných „Jankov,“ je pravda, že tento profil sa na mňa úplne hodil. A možno aj vy poznáte niekoho, kto je tiež taký istý.

Možno máte kolegu v práci, suseda od vedľa, kamaráta, s ktorým hrávate tenis, alebo dokonca manželského partnera, ktorý je voči kresťanstvu skeptický a ľahostajný. Zúfalo chcete, aby si vás Boh použil na to, aby ste tomuto jednotlivcovi priniesli evanjelium, ale nie ste si istí, čo robiť.

Alebo ste možno vedúcimi zboru a ste frustrovaní, pretože sa zdá, že vaša kongregácia dbá iba o to, aby nabudila vrtošivých kresťanov. Vy chcete osloviť *skutočných* neveriacich ľudí, a predsa si nie ste istí, ako s nimi vy a váš zbor môžete efektívne nadviazať spojenie.

Časť vášho váhania, či v tom pokračovať, by mohla koreniť vo vašej vlastnej nerozhodnosti týkajúcej sa neveriaceho Janka a Marienky. Možno sa pýtate, či im skutočne rozumiete dosť dobre na to, aby ste vedeli, ako im priniesť evanjelium láskavo, taktne a mocne. Koniec koncov, už je to asi dosť dávno, čo ste žili svetským životom - ak ste takým niekedy vôbec žili.

Možno ste zistili, že odkedy ste sa stali kresťanom, vaši neveriaci priatelia sa nám postupne vzdávajú a vy sa čoraz viac stávate súčasťou sociálnej siete zboru. A bez častých úprimných rozhovorov s neveriacimi ľuďmi je ľahké zabudnúť na to, ako premýšľajú.

Takže ako môžete začať premostovať priepasť medzi vami a neveriacim Jankom a Marienkou? Prvým krokom je porozumieť tomu, odkiaľ prichádzajú.

Takže, kto sú Janko a Marienka?

V niekoľkých posledných rokoch výskumníci usilovne pracovali na tom, aby prišli s komplexným portrétom priemerného neveriaceho Američana. Tak ako nikdy predtým pomohla ich demografická analýza pri-

nieť do centra pozornosti 55 až 78 miliónov neveriacich dospelých, ktorí v Spojených štátoch žijú.

Zatiaľ čo nám tieto štatistiky poskytujú snímok toho, ako vyzerá neveriaci Janko a Marienka, to, čo je naozaj dôležité, je to, čo sa odohráva v ich hlavách. Predtým, než začneme vytvárať stratégiu, ako im môžeme efektívne priniesť evanjelium, potrebujeme sa dostať do ich mysli a vnoriť sa do ich postojov a motívácií.

Samozrejme, ich myslenie sa môže výrazne líšiť v závislosti od niekoľkých faktorov. Názory o Bohu a cirkvi sú odlišné v skupine

tzv. povojnovej či tichej generácie (ľudia narodení medzi rokmi 1946 a 1964) a v tzv. generácii X (narodení medzi rokmi 1965 a 1983); sú odlišné v skupine žien a skupine mužov; južanov a západniarov; v skupine čiernych, bielych a Hispánov.

Na základe mojej vlastnej skúsenosti ako neve-

riaceho, mojej interakcie s neveriacimi ľuďmi, pomoci od pastorov, psychológov a iných, ktorí sa s nimi zaoberajú, a na základe hĺbkových výskumov uskutočnených Georgom Gallupom Jr., Georgeom Barnom a inými, som prišiel k niekoľkým všeobecným záverom, ktoré nám môžu pomôcť porozumieť neveriacim.

Takže tu sú niektoré pozorovania týkajúce sa neveriacich. Z praktických dôvodov budem vo všeobecnosti používať meno Janko, ale väčšina poznámok sa bude rovnako týkať aj neveriacej Marienky. Počas čítania uvažujte o tom, ako to, čo ste prečítali, vplýva na spôsob, akým sa s neveriacimi jednotlivcami môžete spriatelíť.

Takže ako môžete začať premostovať priepasť...? Prvým krokom je porozumieť tomu, čo sú zač.

Pozorovanie č. 1: Janko odmietol cirkev, ale to ešte nemusí nevyhnutne znamenať, že odmietol Boha.

Toto je zásadná odlišnosť. Neveriaci Janko je často „náboženským človekom“ – v skutočnosti by sa o duchovné záležitosti zaujímal intenzívne – ale možno ho odradila cirkev, keďže ju považuje za zastaranú a irelevantnú inštitúciu. To znamená, že v rozhovore o Bohu a v uvažovaní o Kristových tvrdeniach môže byť otvorenější viac, než si ľudia myslia.

Mnoho neveriacich ľudí dáva najavo svoju túžbu komunikovať so svojím Stvoriteľom. V roku 1992 uverejnil časopis *Newsweek* hlavný príbeh s názvom „Rozprávať sa s Bohom,“ v ktorom spozorovali, že 91 percent Američaniek a 85 percent Američanov sa zvykne modliť.

Mnohí neveriaci ľudia považujú samých seba za kresťanov. V skutočnosti, väčšina neveriacich – 52 percent – tvrdí, že urobili osobný záväzok voči Ježišovi Kristovi, ktorý je v ich živote dôležitý.

Napriek tomu nevnímajú, že by mali navštevovať nejaký cirkevný zbor. Neveriaci ľudia sa prakticky jednomyseľne zhodujú v názore, že môžu byť dobrými kresťanmi nezávislými od akejkoľvek náboženskej inštitúcie.

Je však povzbudzujúce, že v tejto krajine je nesmierne veľký rezervoár záujmu o náboženstvo. Mojej manželke Leslie to bolo pripomenuté, keď pred pár rokmi začala pozývať ženy zo susedstva na štúdium Biblie v našom dome. Očakávala, že niektoré nebudú mať záujem, ale na jej prekvapenie chcela prísť každá. Všetky z nich vyjadrili zvedavosť dozvedieť sa viac o Biblii.

Newsweek uzatvára: „V údajne nezakorenenej, materialistickej a sebeckej Amerike existuje aj hlad po osobnej skúsenosti s Bohom.“

Pozorovanie č. 2: Janko je morálne neukotvený, ale tajne po kotve túži.

Viem, aké je to žiť život morálneho relativizmu, v ktorom som každý deň nanovo robil morálne rozhodnutia na základe svojich záujmov a vo svoj prospech. Vytváranie mojich vlastných pravidiel mi dalo slobodu uspokojovať moje túžby bez toho, aby sa mi niekto

pozeral cez plece. Úprimne, tento spôsob života prináša radosť – ale iba na chvíľu.

Zaiste, Amerika takýmto spôsobom už žije dosť dlho. To bol záver, k akému prišli James Patterson a Peter Kim po spracovaní národnej štúdie, v ktorej požiadali ľudí, aby boli brutálne úprimní o tom, ako *naozaj žijú*.

Prvá kapitola ich oči otvárajúcej knihy *Deň, kedy Amerika povedala pravdu (The Day America Told the Truth)* hovorí: „V päťdesiatych a dokonca aj na začiatku šesťdesiatych rokov dvadsiateho storočia existovalo v Amerike niečo oveľa bližšie k morálnemu konsenzu ako dnes. V poslednom desaťročí dvadsiateho storočia však žiaden morálny konsenzus neexistuje. Každý si vytvára svoje vlastné morálne predpisy – svojich vlastných desať prikázaní.“

Spomínate si na pôvodných desať prikázaní, tých, ktoré Mojžiš prijal od Boha? Nuž, iba 13 percent Američanov hovorí, že stále verí všetkým z nich.

„V údajne nezakorenenej, materialistickej a sebeckej Amerike existuje aj hlad po osobnej skúsenosti s Bohom.“

Namiesto nich tu máme novodobé prikázanía, spolu s percentom Američanov, ktorí sa podľa nich riadia: budem okrádať tých, ktorým to nebude chýbať (74 percent); budem klamať, keď sa mi to bude hodiť (64 percent); každý týždeň v práci premrhám toľko času, ktorý sa rovná jednému celému pracovnému dňu (50 percent); podvediem svojho manželského partnera (53 percent); budem robiť daňové podvody (30 percent); a som ochotný vystaviť svojho milenca/milenku riziku, že ochorie (31 percent).

Aké zničujúce obvinenie! Rozširovanie situačnej morálky v posledných rokoch uvrhlo krajinu do morálnej šlamastiky. Šesťdesiatdeväť percent Američanov sa pridrižiava postoja, že neexistuje absolútny morálny štandard, ale že morálka by sa mala meniť v závislosti od situácie. A samozrejme, to, čo spôsobuje, že situácia sa mení, je zvyčajne naša vlastná sebecká agenda.

Takto žije väčšina Jankov. A predsa veľké množstvo z nich začína prichádzať k záveru, že anarchia nie je taká, ako ju kedysi vykreslil Hugh Hefner.

Veď nakoniec, robiť morálne rozhodnutia zo dňa na deň bez žiadneho základu, kde začať a ako sa vyznať v tej spleti vzájomne si odporujúcich rozhodnutí, si vyžaduje veľa emocionálnej energie. Často sa tam voľne vznáša pocit viny a nevyhnutne to spôsobuje škody nám samým aj iným ľuďom.

Gary Collins a Timothy Clinton študovali tichú generáciu a prišli k záveru, že milióny z nich „sa cítia, ako keby plávali životom bez akýchkoľvek absolútnych hodnôt alebo náboženského presvedčenia, v ktorom by mohli svoje životy ukotviť. Mnohí sa vo vnútri cítia prázdni, bez pevných štandardov toho, čo je správne a čo nie, a bez platných usmernení, ako vychovávať deti, ako sa starať o svoje manželstvo, ako si budovať kariéru, ako podnikáť, či ako nájsť Boha. Teraz, snáď viac než kedykoľvek predtým v histórii tichej generácie, títo ľudia bez jadra pátrajú po pravde, identite a po niečom, čomu by mohli veriť, po niečom, čo dá ich životom naozajstné centrum.“

Keďže mnoho neveriacich Jankov tajne hľadá morálne smerovanie svojich životov, kresťanom to otvára dvere zdieľať biblické usmernenia týkajúce sa ich životov. Je dôležité, aby sme si premysleli, ako bude tento plán artikulovaný, a tomu sa venuje nasledujúci bod.

Pozorovanie č. 3: Janko pravidlám vzdoruje ale reaguje na zdôvodňovanie.

Neveriaci Janko nemá rád, keď mu hovoria, čo má robiť. Cúvne, keď mu ľudia povedia, že by mal žiť istým spôsobom života, pretože tak hovorí Biblia. Napokon, ešte ani nie je presvedčený o tom, že Biblia je naozaj Božím zjavením. Okrem toho, v spoločnosti je veľmi rozšírená erózia rešpektu voči autoritám a Janko si myslí, že je kvalifikovanejší než ktokoľvek iný rozhodnúť o tom, ktorých pravidiel by sa mal držať.

Zároveň je však Janko vo všeobecnosti otvorený rozumovej argumentácii. Keď mu my ako kresťania vysvetlíme, na akom základe existujú morálne hranice, ktoré nám stanovil Boh, a keď porozumie aký je úžitok z rešpektovania Božích noriem, potom je oveľa prístupnejší riadiť sa podľa nich.

Napríklad, nedávno som stretol podnikateľa, ktorý sa mi zveril, že žije so svojou priateľkou. Nuž, tu istotne nechýba dostatok biblických veršov, ktoré by som mu mohol prečítať, aby som poukázal na to, že sa odchýlil od Božích zákonov. Čo sa mi však ukázalo ako účinnejšie, bolo vysvetliť mu emocionálnu, psychologickú, fyzickú a vzťahovú škodu, ktorá môže vyplynúť z toho, že má intímne vzťahy mimo bezpečia manželstva.

Po tom, čo som mu vykreslil nevýhody jeho správania, citoval som Písmo zakazujúce sex mimo manželstva a povedal som: „Nevidiš? – Boh povedal, že sexuálne vzťahy mimo manželstva sú za hranicami jeho zákona nie preto, aby ťa frustroval, alebo aby ti svojvoľne pokazil zábavu, ale pretože ťa tak veľmi miluje a chce ťa ušetriť týchto negatívnych následkov.“

Potom som mu vysvetlil úžitok života poslušnosti Božej vôle – a neveriaci Janko je vždy pripravený počúvať, keď je téma o tom, aký úžitok z toho môže mať on.

Takže, vo väčšine prípadov neveriaci Janko nereaguje dobre na niekoho, kto podkladá príkaz vetou: „Tak povedal Hospodin.“ Predtým, než zmení spôsob svojho života, chce vidieť múdrosť, ktorá sa za touto zmenou skrýva, čo kresťanom otvára fantastické príležitosti vysvetliť, že Božie usmernenia pre naše životy sú rozumné, praktické a spravodlivé a že sú motivované Jeho veľkým záujmom o nás.

**Keď hovoríte
s neveriacim Jankom,
vždy mu umožnite po-
vedať vám jeho verziu
toho, o čom je celé
kresťanstvo.**

Pozorovanie č. 4: Janko kresťanstvu nerozumie, ale takisto nepozná to, o čom sám tvrdí, že v to verí.

Janko je kresťansky negramotný. Hoci pravdepodobne vlastní Bibliu, je možné, že doteraz ešte ne-

vyvinul úprimné úsilie prečítať si ju a porozumieť jej. Nevie odlišiť Mojžiša od Pavla, ani Abraháma od Petra. Je plný dezinformácií, ako napríklad, že Biblia hovorí, že zem je stará 10000 rokov, alebo že Písmo je plné nezrovnalostí.

Jeho názor na kresťanskú teológiu je často prekrútený a nepresný, možno mišmaš myslenia hnutia New Age pripojeného k starým lekciám z hodín náboženstva. Je neuveriteľné, aké teologické výmysly vedia ľudia vyčarovať!

Keď sa rozprávam s neveriacimi ľuďmi, často som prekvapený elementárnou podstatou otázok, ktoré kladú. Som napríklad pripravený predložiť desať dôvodov, prečo sú záznamy o Kristovom vzkriesení historicky spoľahlivé, a oni sa pýtajú: „A kto bol vlastne ten Ježiš?“

Kľúčom je *nič nepredpokladať*. Keď hovoríte s neveriacim Jankom, vždy mu umožnite povedať vám jeho verziu toho, o čom podľa neho celé kresťanstvo je. Majte dosť času na to, aby ste spoznali úroveň jeho poznania. Odhaľte dezinformácie. Poproste ho, aby de-

finoval slová, ktoré požíva, keďže „hriech“ a „milosť“ môžu pre neho znamenať niečo úplne iné ako pre vás. Po miernom preskúmaní základov jeho poznania budete lepšie pripravení na to, aby ste sa s ním začali hovoriť o Kristovi na primeranej úrovni. Možno dokonca zistíte, že on súhlasí s tými základnými kresťanskými doktrínami, o ktorých ste ho predtým chystali presvedčať, že sú pravdivé.

Ale je dôležité porozumieť ešte niečomu inému o Jankovi: V mnohých prípadoch vôbec nerozumie tomu, čomu verí. Jedna štúdia ukázala, že 51 percent Američanov nemá žiadnu filozofiu života!

Už veľakrát som zistil, že Janko v skutočnosti nikdy poriadne nepremýšľal o systéme svojho presvedčenia; nevie ho dostatočne dobre artikulovať alebo obhájiť. Niekedy sa zdá, že to, čomu verí, si vymýšľa práve v priebehu rozhovoru so mnou.

V skutočnosti jedným z najúčinnějších evanjelizačných prístupov, ktoré som si osvojil, je, že poprosím Janka, aby mi opísal, čomu verí o Bohu, a potom ho nechať rozprávať. A rozprávať. Počúvam ho so záujmom, pýtam sa na detaily, povzbudzujem ho, aby išiel hlbšie a žiadam ho, aby zadefinoval slová, ktoré používa.

Viete, on asi nikdy predtým ani trochu neverbalizoval to, čomu verí. Pri tom ako opisuje svoje názory na Boha a na život, dokonca aj jemu samotnému začínajú znieť povrchné a klišéovito. Možno si po prvýkrát uvedomí, že nevie toho až tak veľa, ako si spočiatku myslel.

Potom sa ho pýtam, čo je zdrojom jeho pravdy. Inými slovami, kde k svojmu názoru prišiel? Niekedy to je kamarát, ktorý mu povedal o reinkarnácii. Alebo videl v televízii reláciu o meditačných technikách. Alebo čítal knihu od Shirley MacLainovej či článok o islame.

Následne ho poprosím, aby odhadol nakoľko je jeho zdroj dôveryhodný. Ak jeho večnosť závisí na tomto zdroji informácií o Bohu, potom by mal mať istotu, že jeho zdroj je spoľahlivý. Často je to iba pýtanie sa tých správnych otázok, ktoré môže Jankovi pomôcť rozoznať, že jeho osobná teológia je postavená na slabom základe.

Nakoniec mu pomôžem vidieť pevný základ, na ktorom je postavené kresťanstvo. My máme zdroj pravdy, ktorý je historicky obhájitelný, archeologicky dokázaný, založe-

ný na záznamoch očitých svedkov, doložený mimobiblickými spismi a ktorého nadprirodzená podstata bola potvrdená naplnenými proroctvami a miliónmi zmenených životov.

Janko je zvyčajne oveľa prístupnejší rozprávať sa o základoch kresťanstva po tom, čo si uvedomí, že jeho vlastné presvedčenie nie je tak dobre prepracované ani tak dobre podopreté, ako to rád predstiera.

Pozorovanie č.5: Janko má opodstatnené otázky týkajúce sa duchovných záležitostí, ale odpovede od kresťanov neočakáva.

Neveriaci Janko má celú škálu otázok o kresťanstve, ktoré si zaslúžia odpovede. Akákoľvek je povaha jeho skúmania, dokonca aj keď to znie povrchné a elementárne, mala by byť považovaná za oprávnenú, ak mu bráni v jeho duchovnej ceste.

Podobne, keď komunikujete s Jankom na individuálnej úrovni, mimoriadne dôležitý je spôsob, akým reagujete na jeho otázky. Mnohokrát je prvá otázka, ktorú položí, takou skúšobnou sondou. Chce zistiť, či sa mu budete smiať, ponížovať ho za jeho nevedomosť, či zamietnete jeho otázku ako triviálnu, alebo ju vezmete vážne.

Takže jeho úvodné otázky nie sú tie najnaliehavejšie,

ktoré má na mysli, ale také, ktoré sa nebojí vyjadriť. Ak potvrdíte jeho právo klásť otázky a budete reagovať úprimne, bude ochotnejší ísť hlbšie a pýtať sa na problémy, ktoré skutočne znemožňujú jeho duchovnú cestu.

Stáva sa, že keď sa rozprávam s neveriacim Jankom, on uvedie svoju otázku vetou: „Teraz sa na tejto ďalšej otázke nesmej.“ To je jeho spôsob, ako povedať: „Teraz budem zraniteľný a spýtam sa ťa na niečo, čo môže vyznieť hlúpo. Takže to neber tak vážne.“ Až kým sa nebude vďaka vám cítiť pohodlne, nikdy sa nedostane k tým otázkam, ktoré ho naozaj trápia.

Jedným zo spôsobov, ako mu dať najavo, že proces pýtania sa otázok je oprávnený, je uistiť Janka hneď na začiatku: „Vieš, robíš presne to, čo Boh chce, aby si robil. On si ctí tých, ktorí ho úprimne hľadajú. Biblia v Hebrejom 11:6 hovorí, že „Boh odmeňuje tých, čo ho hľadajú.“ Takže môžeš mať istotu, že robíš správnu vec, keď sa pýtaš na to, o čom premýšľala.“

Neveriaci Janko má celú škálu otázok o kresťanstve, ktoré si zaslúžia odpovede.

Pozorovanie č. 6: Janko sa nepýta iba: „Je kresťanstvo pravdivé?“ Často sa pýta: „Funguje kresťanstvo?“

Istý kresťanský vedúci z jednej veľkej stredozápadnej univerzity mi hovoril o tom, ako sa študenti za posledných pár desaťročí zmenili. „Mládež týchto dní sa nepýta: „Čo je pravda?“ povedal. „To sa pýtali univerzitní študenti v šesťdesiatych rokoch. Dnes sa pýtajú: „Čo mi pomôže vyriešiť moju bolesť?“ Zdá sa, že každý mladý, ktorému sa učenícky venujem, pochádza z dysfunkčnej rodiny a snaží sa nejako svoju bolesť spracovať.“

Povaha Jankových otázok sa bude časom meniť. Pre mnohých, obzvlášť pre mladšiu generáciu, pravda problémom vôbec nie je, pretože sú presvedčení, že názory všetkých náboženstiev platia rovnako. Je to to staré: „Ty máš svoju pravdu a ja mám svoju.“

Musíme Jankovi pomôcť porozumieť absolútnej a nemannej pravde o Kristovi, ale mali by sme mu tiež vysvetliť, že Kristus je tu preto, aby mu pomohol praktickými spôsobmi uzdraviť jeho zranenia a pomohol mu vysporiadať sa s každodenným životom. Musíme komunikovať to, že kresťanstvo nie je iba pre zajtrajšok jeho večnosti, ale takisto pre dnešok jeho života.

Našou výzvou teda je pomôcť tejto novej generácii neveriacich Jankov porozumieť tomu, že kresťanstvo *naozaj* funguje, to znamená, že Boh Biblie nám ponúka nadprirodzenú múdrosť a pomoc v našich zápasoch, ťažkostiach a v procese uzdravovania minulých zranení.

Ale musíme komunikovať aj to, že *dôvod*, prečo kresťanstvo funguje, je ten, že to je *pravda*. Pretože Kristus mal v istom momente dejín moc poraziť hrob, máme my prístup k takému istému druhu nadprirodzenej moci vyrovnáť sa s ťažkosťami, ktorým každý deň čelíme. A keďže Biblia je Božím zjavením pre Jeho ľud, obsahuje praktickú a efektívnu pomoc, ktorej obyčajní ľudskí filozofi vôbec nemôžu konkurovať.

Inými slovami, je tu príčina a dôsledok – „príčina“ je tá, že kresťanstvo je *pravdivé* a že existuje spoľahlivý historický dôkaz, ktorý to potvrdzuje; „dôsledkom“ alebo výsledkom je to, že kresťanstvo *funguje* a existujú milióny kresťanov, ktorí to dosvedčia.

Niektorí ľudia majú v tejto oblasti zmätok. Veria tomu, že ak sa čosi javí byť funkčným, potom to musí byť založené na pravde. Čo sa

kresťanstva týka, nehovoríme, že je pravdivé, *pretože* funguje; hovoríme, že kresťanstvo je pravdivé, a *preto* funguje.

Takže, kresťania musia pokračovať v uvádzaní historických, archeologických, prorockých a iných dôkazov o tom, že Ježiš je jediný Boží Syn. Ale tu by sme nemali skončiť. Mali by sme byť pripravení urobiť ďalší krok a Jankovi povedať, že keďže to je pravda, má to dôsledky pre jeho dnešný život, ktoré majú význam pre jeho manželstvo, jeho priateľstvo, jeho kariéru, jeho proces uzdravovania sa od bolesti z minulosti a tak ďalej.

Pozorovanie č. 7: Janko nechce len všetko vedieť; on to chce všetko zažiť.

Pre mnohých neveriacich Jankov, ktorí sú na duchovnej ceste, je nástrojom ich poznávania skúsenosť a nie dôkaz.

„My, ako generácia, chceme ísť ďalej, až za filozofické diskusie o náboženstvách ku konkrétnym skúsenostiam s Bohom v našich životoch,“ hovorí expert na tichú generáciu Doug Murren. „Srdce človeka tichej generácie, tak ako každé ľudské srdce, vždy volalo po osobnej skúsenosti s Bohom.“

V skutočnosti jeden zo štyroch neveriacich ľudí hovorí, že už zažil „obzvlášť silný náboženský vnem alebo precitnutie.“

Zámerom evanjelizácie by malo byť priviesť neveriaceho Janka k osobnej skúsenosti s Bohom, nielen mu jednoducho podať informáciu o Bohu. Janko chce naozaj stretnúť toho Ježiša Krista, o ktorom hovoríme; chce cítiť útechu a moc Svätého Ducha.

Pozorovanie č. 8: Janko nechce byť niekoho projektom, ale chce byť niekoho priateľom.

Už ste sa niekedy „priatelili“ s podmienkami? Vnímali ste, že človek bude vašim kamarátom, iba ak mu budete aj naďalej preukazovať láskavosti, hrať s ním raz za týždeň golf, alebo mu poskytovať profesionálne poradenstvo zadarmo? Takéto vzťahy sú zo svojej podstaty neisté a časom sa na povrch nevyhnutne vynorí zatrpknutosť.

Presne takto neveriaci Janko vníma to, keď naše správanie naznačuje, že hlavným dôvodom, prečo sa s ním priatelíme, je ten, že ho chceme obrátiť. Možno mu už tak často nevoláme po tom, ako odmietol naše pozva-

...postoj kresťana by mal byť taký, že sa bude úprimne zaujímať o Janka ako o svojho priateľa bez ohľadu na jeho duchovné napredovanie.

nie do zboru na raňajky pre mužov. Alebo sa možno dopytovať, že keď sa stretáme s našimi kresťanskými priateľmi a hovoríme o našom evanjelizačnom úsilí, odkrývame pritom súkromné detaily jeho osobného života.

Po čase sa Janko začne cítiť ako prípadová štúdia. Koniec koncov, hovorí, ak by to bolo *naozajstné* priateľstvo – založené na spriaznenosti, spoločných záujmoch, záujme jeden o druhého a udržiavaní dôverných informácií – potom by nebolo závislé na tom, či sa nám ho podarilo priviesť ku Kristovi.

Toto môže byť odvrátenou stranou evanjelizácie prostredníctvom vzťahov, pokiaľ si kresťan už na začiatku nepovie, že jeho priateľstvo s Jankom bude autentické a bezpodmienečné. To znamená, že postoj kresťana by mal byť taký, že sa bude úprimne zaujímať o Janka ako o svojho priateľa bez ohľadu na jeho duchovné napredovanie.

Urob krok

Vynára sa otázka: „Čo teraz urobíte?“ Ste ochotní vo svojom živote uprednostniť nábožensky ľahostajných ľudí tak, aby ste na nich mali čas a aby ste boli naklonení rozvíjaniu zmysluplných vzťahov s nimi? A je váš zbor ochotný urobiť ich svojou prioritou –

vyhradiť zdroje na to, aby sa mohlo vytvoriť vhodné prostredie pre hľadajúcich, kam môžu ľudia priviesť svojich neveriacich priateľov? Pretože s týmto počítať môžete: *Ak budú Janko a Marienka len vaším vedľajším záujmom, je pravdepodobné, že zostanú neveriacimi.* Vo vašom úsilí zasiahnuť ich evanjeliom musíte byť zámerní. Ale pokiaľ neurobíte nejaký krok, nejaký *konkrétny* evanjelizačný čin, bude to iba premrhané úsilie.

Nedovoľte, aby vás premohla veľkosť tejto úlohy. Ježiš povedal svojim učeníkom, aby kázali evanjelium všetkým národom, ale aby začali tam, kde sú – priamo v Jeruzaleme.

Takže začnite tam, kde ste. Premýšľajte o troch konkrétnych neveriacich ľuďoch z vášho vlastného života – nie ako o hromade bezmenných nevercov, ale o troch jednotlivcoch v rámci sféry vášho vplyvu.

Sú to ľudia, za ktorých sa môžete modliť. Ľudia, s ktorými môžete prehĺbiť váš vzťah. Ľudia, s ktorými po čase môžete zdieľať svoju vieru. Ľudia, ktorých môžete pozvať na podujatia zamerané na hľadajúcich.

Urobte ich svojim osobným misijným poľom.

*

Príprava vlastnej odpovede

1. Prečo je dôležité porozumieť tomu, že evanjelizácia je proces? Akú zmenu môže toto porozumenie vniesť do nášho života a do nášho evanjelizačného úsilia?
2. Premýšľajte o neveriacich, s ktorými pravidelne prichádzate do kontaktu. Ktoré zo Strobelových ôsmich pozorovaní obzvlášť platia o každom z nich?
3. Vyhodnoťte, kde by sa podľa vás v procese približovania sa ku Kristovi mohol každý z nich nachádzať a modlite sa za príležitosti, keď by ste im v tomto procese mohli pomôcť.

Diskusia o téme

1. Ako by ste ešte pred začiatkom štúdia tejto témy definovali evanjelizáciu? Zmenila sa vaša definícia v dôsledku štúdia?
2. Prečo je dôležité porozumieť tomu, že evanjelizácia je proces? Aký dopad môže mať toto naše porozumenie na spôsob, akým zdieľame svoju vieru?
3. Ako ovplyvňuje váš názor na evanjelizáciu jej prirovnanie k reťazi zloženej z mnohých ohniviek?
4. Uvažujte o svojej vlastnej ceste ku Kristovi. Aké ohnivká v reťazi v nej vidíte?
5. Ako sa princípy z tejto témy týkajú vzorca maximálneho vplyvu z prvej témy (Koncentrovaná sila + Tesná blízkosť + Jasná komunikácia)?
6. Ako skupina sa pokúste zozbierať nápady, ako môžete pomôcť neveriacim, ktorých poznáte, posunúť sa o krok bližšie k osobnému vzťahu s Kristom.

Praktické činy poslušnosti

1. Ako predchádzajúca diskusia zmenila vaše pôvodné zmýšľanie a názory na túto tému? Svoje myšlienky môžete zhrnúť sem:

2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kedy, kto, kde, atď.)?

3. Vybudujte si svoju „zúčtovateľnosť“: Stanovte si ciele rastu vašej viery týkajúce sa danej témy a podelte sa s nimi s vašou skupinou alebo s moderátorom skupiny.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola